

at netop Regeringens Stilling i saa Henseende kan bidrage til, at der fra Venstregruppernes Side sættes saa meget mere Kraft ind paa virkelig at arbejde sig sammen paa Løsningen af de Opgaver, der ligge for.

Til Slutning vil jeg gøre et Par Bemærkninger, der ere fremkaldte til Dels ved Udtalelser af den højtærede Konseilspræsident, da han første Gang havde Ordet her under Finanslovbehandlingen, men for Resten ogsaa ved Udtalelser af andre ærede Medlemmer, Udtalelser, der referere sig til Besættelsen af Direktørposten i Hypotekbanken. Den højtærede Konseilspræsident var saa elskværdig at sige, at den Kritik, han i saa Henseende rettede, var rettet mod den daværende Finansminister, det nuværende ærede Medlem fra Æbeltoft (Neergaard), og udtalte sig i øvrigt meget elskværdigt om mig personligt. Jeg benytter Lejligheden til at kvittere for de mange elskværdige Udtalelser, der ere fremsatte ikke alene af den højtærede Konseilspræsident, men ogsaa af mange andre ærede Medlemmer vedrørende mig personlig og min Administration i den Tid, jeg havde den Ære at være Minister. Men jeg havde, baade da den nuværende højtærede Konseilspræsident talte, og naar andre ærede Medlemmer i øvrigt have omtalt denne Sag, der jo har været Genstand for nogen Drøftelse, en Følelse af, at der er nogen Misforstaaelse med Hensyn til Hypotekbankens Virksomhed. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa Spørgsmaalet om mine egne Kvalifikationer som Direktør — det er der andre, der skulle afgøre —, men jeg vil benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at det ikke er rigtigt, hvad nogle synes at gaa ud fra, at Hypotekbanken ligger med en Bunke Hypotekbanksobligationer og saa vogter paa, naar der er gunstige Pengeforhold i Paris, London, Berlin, eller hvor det nu maatte være, for at afhænde nogle af disse Obligationer. Saaledes er Forholdet ikke. Nej, Hypotekbanken optager, naar det er nødvendigt, og Forholdene ere tilstrækkelig gunstige, Laan. Den har optaget to saadanne Laan, hvert paa 20 Mill. Kr., og disse Laan har den da haft at virke med. Den har benyttet dem til Indkøb af Kreditforeningsobligationer, Tiendebankobligationer og Husmandsobligationer, som vi pleje at kalde dem, og de 40 Mill. Kr. ere saa at sige alle benyttede, saa der er i Virkeligheden ikke mere at gøre, inden der kan optages et nyt Laan. Skal et nyt Laan

kunne optages, er det en Selvfølge — det skal i Henhold til Loven altid være saaledes —, at Finansministeren er den i sidste Instans afgørende. Baade for Staten og for den Sags Skyld ogsaa for Hypotekbanken vilde det være alt for farligt, om Banken uden Finansministerens Billigelse indlod sig paa at optage et nyt Laan. Men det er ikke noget, der sker til enhver Tid. Det er, om jeg saa maa sige, den mindste Del af Hypotekbankens Virksomhed at optage Statslaan. Som sagt, Hypotekbanken skal ikke ligge og sælge Obligationer i Udlandet saa ved en, saa ved en anden Lejlighed. Nej, vi skulle ingen Obligationer sælge i Udlandet. Vi skulle optage Laan i Udlandet og købe af de indenlandske Kreditforeningsobligationer.

Men ved Siden af dette, der, som sagt, er den mindste Del af Virksomheden, er hele Tiendeafløsningen lagt over til Hypotekbanken, og den giver et mangedobbelt Arbejde, sammenlignet med Hypotekbankens øvrige Virksomhed, saa at det med Rette kan siges, at ikke alene de tre Fjerdedele af Personalet, men mere end de tre Fjerdedele af Tiden gaa med til at foretage Tiendeafløsningen. Jeg har ønsket at gøre disse faa Bemærkninger, og jeg har i øvrigt sat Pris paa at faa en Lejlighed til at oplyse dette, da jeg mange Gange har forstaaet, at der ikke blandt ærede Medlemmer var den rette Opfattelse af, hvad Hypotekbanken i Virkeligheden beskæftiger sig med. Jeg maatte maaske slutte disse Bemærkninger med at henvise ærede Medlemmer til at læse de to Beretninger, der ere afgivne for de to Regnskabsaar af de af Rigsdagen valgte Revisorer, og hvoraf den første blev omdelt i Fjor og den sidste er omdelt i Aar. Deraf ville ærede Medlemmer kunne se alt det, jeg nu kortelig har refereret, og som jeg har været glad ved at faa Lejlighed til overfor Tinget at gøre opmærksom paa, da der synes at have hersket ikke ringe Misforstaaelse med Hensyn til Bankens Virksomhed.

N. Neergaard: Jeg har, da jeg forelagde det Finanslovforslag, der var det samme som det, der nu ligger paa det høje Tings Bord, haft Lejlighed til at tilkendegive mit Syn paa vor finansielle Stilling og vore finansielle Fremtidsudsigter, saa at selve Finanslovforslaget naturligt ikke giver mig Anledning til yderligere Betragtninger. Den højtærede Finansministers Tale kan heller ikke give mig synderlig Anledning dertil, idet den jo var meget